Overtaksationskommissionen for Vejle og Ringkøbing

Kendelse

Den 29. marts 2021

Sagsnr. TS82501-00015

Vejmyndigheden Horsens Kommune

og

Ejerne Lodsejer 1 og Lodsejer 2

Matr.nr. 1

Beliggende: Adresse 1

8740 Brædstrup

mod

Ejeren Lodsejer 3

Adresse 2

8740 Brædstrup

Overtaksationskommissionen ændrer Taksationskommissionens afgørelse

---

Indledende oplysninger

Sagen vedrører spørgsmålet om nedlæggelse af privat fællesvej på ejendommen Adresse 1 , 8740 Brædstrup.

Mandag den 29. marts 2021 kl. 13.15 samledes Overtaksationskommissionen fro Vejle og Ringkøbing på Adresse 1 , 8740 Brædstrup.

Til stede ved Overtaksationskommissionens behandling af sagen var formanden fhv. kommissarius, cand.jur. Erling Christensen og det af transportministeren udpegede medlem ingeniør Johan Høi Kristensen samt det kommunalt udpegede kommissionsmedlem revisor Kaj Blom. De to øvrige medlemmer havde meldt forfald.

Sagen er d. 2. juli 2020 indbragt for Overtaksationskommissionen for Vejle og Ringkøbing af ejerne af Adresse 1 samt af Horsens Kommune ved e-mail af 2. juli 2020.

Ejerne af Adresse 1 , Lodsejer 1 og Lodsejer 2 mødte med landinspektør Mads Hansen fra Geopartner Landinspektør A/S samt advokat Lars Langhoff fra Codex Advokater

Ejeren af Adresse 2 , Lodsejer 3 mødte med sin hustru Lodsejer 3 og advokat Niels–Peter Andreasen fra LRP Advokater.

Horsens Kommune gav møde ved ingeniør Charlotte Lindeskov og landinspektør Claus Karlsen

Overtaksationskommissionen foretog besigtigelse og parterne havde efterfølgende mulighed for fremsættelse af synspunkter på Horsens Rådhus, Rådhustorvet 4, 8700 Horsens.

Protokollen blev ført af juridisk sekretær, fuldmægtig cand.jur. Susanne Midtgaard Lykke

Sagens oplysninger

Horsens Kommune meddelte d. 25. marts 2019 tilladelse til nedlæggelse af den private fællesvej Adresse 1 på Matr. nr. 1 på strækningen, der løber øst for huset på Adresse 1 . Vejen er en del af en mark– og grusvej, som går fra Adresse 1 til Adresse 2 . Vejen er ikke matrikulært udlagt på hele strækningen, men anlagt som en vej i marken. Der ligger tre beboelsesejendomme på den samlede vejstrækning, men flere ejendomme har vejret til strækningen

Der er i sagen bl.a. fremlagt følgende materiale:

- Vestre Landsrets dom af 21. december 2012
- Vejdirektoratets afgørelse af 12. december 2019
- Taksationskommissionens kendelse af 18. maj 2020
- Indlæg af 15. maj 2020 fra Kristian Trøst Smedegaard pva. ejer Lodsejer 3
- Erklæring fra ejendomsmægler Peder Riishøj
- Klage af 2. juli 2020 fra Claus L. Karlsen p.v.a. Horsens Kommune
- Klage af 1. juli 2020 med bilag fra Mads Kovdal Jørgensen p.v.a. ejerne Lodsejer 1 og Lodsejer 2
- Div. Kørekurvetegninger for hhv. renovations – og sættevogn
- E-mail af 4. marts 2021: indlæg med bilag 1 og 2 fremsendt af Lars Langhoff, Codex-advokater p.v.a Lodsejer 1 og Lodsejer 2
- Indlæg af 15. marts 2021 fra Horsens Kommune vedr. sagens omkostninger

Taksationskommissionens afgørelse af 18. maj 2020

"Kendelse:

Den 25. marts 2019 gav Horsens Kommune - imod Lodsejer 3 *s protest - tilladelse til at nedlægge en del af den private fællesvej, der forbinder* Lodsejer 3 *s ejendom,* Adresse 2 *, med* Adresse 1 *. Den omhandlede strækning ligger på ejendommen* Adresse 1 *som vist på kort i Vejdirektoratets afgørelse af 12. december 2019, jf. nedenfor.*

Afgørelsen blev truffet efter anmodning fra ejerne af Adresse 1 *.*

Den 16. april 2019 anmodede Lodsejer 3 *kommunen om at indbringe sagen for kommissionen. Det skete den 23. april 2019. Samtidig påklagede* Lodsejer 3 *afgørelsen til Vejdirektoratet. Sagen har afventet direktoratets afgørelse.*

Lodsejer 3 *har nedlagt påstand om, at vejen opretholdes, subsidiært påstand om, at kommunen skal betale en erstatning på 425.000 kr., hvis afgørelsen om nedlæggelse opretholdes.*

Horsens Kommune har påstået afgørelsen opretholdt. Det bestrides, at kommissionen har nogen hjemmel til at behandle et erstatningskrav.

Ejendommen Adresse 2 *, Brædstrup er en landbrugsejendom med et samlet areal på ca. 15 ha., hvoraf godt 1,5 ha er skov. Jorden er bortforpagtet.* Lodsejer 3 *, der er født på ejendommen, bor der fortsat. Mod vest har ejendommen ad den private fællesvej forbindelse til den asfalterede del af* Adresse 2 *, der er en kommunal. Strækningen er ca. 900 m. Mod øst er der en privat fællesvej over* Adresse 1 *. Strækningen her er ca. 1.200 m.*

Ved Vestre Landsrets dom af 20. december 2012 blev det fastslået, at Lodsejer 3 *har hævdvundet ret til at benytte vejen mellem hans ejendom og* Adresse 1 *og videre til* Adresse 1 *. Landsretten fandt ikke, at vejen mod øst var den eneste eller væsentligste adgang til* Adresse 2 *, selv om "afgivne forklaringer om færdslen til ejendommen tyder på, at den blev benyttet mest". Betingelserne i vejrettighedslovens § 1, stk. 1 var derfor ikke opfyldt.*

Nr. 37 ejes af Lodsejer 1 *og* Lodsejer 2 *, der overtog den i 2007. Ejendommen har et areal på ca. 8,7 ha. Den er indrettet til hestehold. Vejen forløber lige forbi gavlen af et udhus, men 15 - 20 m fra beboelsen.*

Efter anmodning fra Lodsejer 1 *og* Lodsejer 2 *, traf Horsens Kommune den 25. marts 2019 afgørelsen om, at en del af den private fællesvej kunne nedlægges. Det drejer sig om strækningen fra skellet mellem de to ejendomme og forbi bygninger på nr. 37. Kommunen fandt ikke, at vejen var den primære adgangsvej til* Adresse 2 *, lige som man fandt, at vejen ikke tjente noget alment formål. Kommunen fandt endelig ikke, at vejen var af vigtighed for* Adresse 2 *, idet marker og skov kan nås fra vest, hvor vejen er væsentlig bedre, og den omvej på højest ca. 1,7 km, der i nogle situationer vil være, overstiger ikke hvad* Lodsejer 3 *må tåle.*

Lige efter Kommunens afgørelse blev der anbragt en tons tung sten midt i vejen ved skellet, og siden har færdsel her ikke været mulig.

Kommunens afgørelse er prøvet i Vejdirektoratet for så vidt angår retlige forhold. Direktoratet opretholdt den 12. december 2019 afgørelsen.

Lodsejer 3 *har navnlig gjort gældende, at vejen er en del af et sædvanligt vejforløb i området og den er af meget væsentlig betydning for ejendommen, herunder ikke mindst for driften af jorden. Manglende mulighed for gennemkørsel giver store gener for forpagter. Der er ikke særlige hensyn til* Adresse 1 *, hvis ejere har købt med kendskab til vejen.*

Horsens Kommune har fastholdt afgørelsen og har i det væsentlige henholdt sig til denne.

Kommissionens begrundelse og afgørelse:

Adresse 2 *er nærmest et "vejsystem" med strækninger af offentlige veje og private fællesveje mellem forskellige ejendomme i området.*

Vejen til Adresse 2 *over* Adresse 1 *er ikke eneste eller væsentligste adgangsvej til ejendommen eller nogen af dens lodder, jf. lov om private fællesveje § 72, stk. 2, nr. 1.*

Spørgsmålet er herefter, om vejen er af vigtighed for Adresse 2 *, jf. lov om private fællesveje § 12, jf, § 72, stk. 2, nr. 2 eller om vejen skal opretholdes efter en afvejning af interesserne for* Adresse 2

12 og Adresse 5 .

Fra Adresse 2 *er der mod vest ca. 900 m til nærmeste asfaltvej. Mod øst er der ca. 1.200 m til den asfalterede* Adresse 1 *, men det anses for naturligt at bruge den vej, når man skal mod nord, og øst og til dels syd - f.eks. til Horsens eller lokalområdets lidt større byer Bryrup og Brædstrup. Ved besigtigelsen var vejen mod vest bredere og i bedre stand end vejen mod øst. Det kan til dels skyldes manglende / udskudt vedligeholdelse, ide Vestre Landsret d i 2012 lagde til grund, at "vejene er af samme beskaffenhed". Vejen er befæstet på hele strækningen.*

Efter kommissionen skøn kan al færdsel både med personbil, lastbiler, traktorer og landbrugsmaskiner ske ad hele vejstrækningen. Strækningen mod øst er imidlertid mere lige end den mod vest, hvor vejen er lagt uden om bygningerne på Adresse 6 *i snævre sving, og dermed er den østlige vej lettere kørt navnlig med store køretøjer.*

Det må anses for en betydelig fordel for ejendommens beboere og andre med ærinde på ejendommen, at man kan komme til og fra den ad to veje og dermed undgå omveje. Særligt er dette er fordel i forbindelse med driften af jorden (p.t. for forpagteren), der altså kan "køre igennem" uden at skulle vende. Der lægges her også særlig vægt på, at arealerne ikke kan nås fra nogen anden vej, og det må lægges til grund, at der ikke - som forholdene er nu - er vendemulighed for store lastbiler, der f.eks. skal levere gødning eller hente korn eller kartofler.

Efter det anførte finder kommissionen, at det må anses for at være af vigtighed for ejendommen Adresse 2 *, at vejen opretholdes, jf. lov om private fællesveje § 76, stk. 2, nr. 2 og* Lodsejer 3 *primære påstand følges.*

Efter sagens udfald bestemmes det i medfør af lov om private fællesveje § 76, stk. 2, jf. lov om offentlige veje § 111, stk. 2, 2. pkt. at Horsens Kommune endeligt skal betale vederlag og kørselsgodtgørelse til de to kommissionsmedlemmerne og kommissionens udgifter til porto og kopier.

I medfør af lov om offentlige veje § 110 skal kommunen til Lodsejer 3 *betale 10.000 kr. med henblik på dækning af hans udgift til advokatbistand.*

Det bestemmes:

Den private fællesvaj mellem Lodsejer 3 *ejendom* Adresse 2 *, Bradstrup over* Adresse 1 *, Brædstrup til* Adresse 1 *skal opretholdes.*

Horsens Kommune skal betale vederlag og kørselsgodtgørelse til kommisionsmedlemmerne, kommissionens udgifter til porto og kopier samt til Lodsejer 3 *10.000 kr. med henblik på dækning af hans udgift til advokatbistand*

Henning Kristoffersen Jeppe Mouritsen Ole Kjær"

Parternes påstande og synspunkter

Advokat Lars Langhoff har på vegne af ejerne af Adresse 1 nedlagt påstand om opretholdelse af Horsens Kommunes afgørelse af 25. marts 2019, hvorefter der gives tilladelse til, at en del af den private fællesvej Adresse 1 nedlægges.

Til støtte for den nedlagte påstand gøres bl.a. følgende gældende:

Vedr. Taksationskommissionens kendelse af 18. maj 2020

Lars Langhoff gør gældende, at behandlingen af sagen ved Taksationskommission har været mangelfuld og at forvaltningslovens § 19, stk. 1 om reglerne om partshøring blevet tilsidesat, idet at ejerne af Adresse 1 , hverken var orienteret om sagen eller indkaldt til taksationsforretningen og derfor ikke havde mulighed for at fremkomme med udtalelse i sagen. Herudover, at ejeren heller ikke blev gjort bekendt med Taksationskommissionens afgørelse.

Lars Langhoff gør gældende, at Taksationskommissionen i sin afgørelse har foretaget et for vidtgående skøn og at Taksationskommissionen burde have lagt Horsens Kommunes skøn til grund ved vurderingen om, hvorvidt vejen skulle nedlægges.

Desuden, at der ved Taksationskommissionen kendelse ikke er anvendt korrekt retlig subsumption idet at Taksationskommissionen i sin afgørelse, med henvisning til lov om private fællesvej § 72, stk. 2, nr. 1, skriver: "Vejen til Adresse 2 over Adresse 1 er ikke eneste eller væsentligste adgangsvej til ejendommen eller nogen af dens lodder" Lars Langhoff anfører hertil, at det ikke fremgår af lov om private fællesvej § 72, stk. 2, nr. 1, at det ved vurderingen af om vejen skal opretholdes, skal tillægges betydning om det er "væsentligste" adgangsvej.

Desuden, at det er forkert, når Taksationskommissionen i sin afgørelse på side 4 henviser til "at det må anses for at være af vigtighed for ejendommen Adresse 2 , at vejen opretholdes, jf. lov om private fællesvej § 76, stk. 2, nr. 2 (...)" idet at § 76 i Lov om private fællesveje vedrører udgifterne ved sagens behandling. Det er derimod lovens § 72, stk. 2, nr. 2, der omhandler vigtighed.

I det hele finder Lars Langhoff, at der ved Taksationskommissionens kendelse er skabt tvivl om, hvorvidt afgørelsen er truffet på det korrekte retsgrundlag og anfører, at en afgørelse, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. skal indeholde korrekt henvisning til de retsregler i henhold til hvilke afgørelsen er truffet.

Lars Langhoff finder herefter at Taksationskommissionens afgørelse er ugyldig.

Vedr. dyrkning af marker og forpagtning af marker tilhørende ejendommen Adresse 2

Lars Langhoff gør gældende, at markerne tilhørende Adresse 2 siden 2015 har været forpagtet ud. Dette på trods af, at der i perioden fra 26. marts 2019 til 29. juni 2020 ikke har været adgang over ejendommen Adresse 1 og der har således i 1,5 dyrkningssæson ikke været adgang ad fællesvejen til de forpagtede marker og at ejeren af Adresse 2 ikke har kunnet dokumentere, at have modtaget en mindre forpagtningsafgift pga. den manglende adgangsvej

Lars Langhoff gør gældende, at det fremgår af ordlyden i lov om private fællesveje § 72, stk. 2, nr. 2, at der ikke skal lægges vægt på om vejen er af vigtighed for *ejeren* af Adresse 2 , men derimod, om den er af vigtighed for selve en *ejendom* med vejret til vejen.

Lars Langhoff anfører endvidere, at man ikke har kendskab til at den private fællesvej har været anvendt i forbindelse med dyrkning af jorderne, tilhørende Adresse 2 , i de 13 år, ejerne af Adresse 1 har beboet ejendommen.

Vendemulighed på Adresse 2

Lars Langhoff finder det ikke korrekt, når Taksationskommissionen i sin kendelse anfører, at det ikke er muligt at vende med store lastbiler på Adresse 2 , idet det både fremgår af de af Horsens Kommune fremlagte kørekurver samt af kørekurverne udarbejdet af Geopartner.

Vestre Landsrets dom af 20. december 2012

Lars Langhoff anfører, at man både i Vestre Landsrets dom og i Horsens Kommunes afgørelse af 26. marts 2020 når frem til, at vejen ikke vurderes at være væsentlig for Adresse 2 og at det bl.a. er anført i Vestre Landsrets dom at "Det kan herefter ikke anses for godtgjort, at vejen over Adresse 1 er den eneste eller væsentligste adgang til ejendommen Adresse 2 , (...)" Hvorefter Lars Langhoff finder det modstridende når Taksationskommissionen i sin afgørelse skriver: "Vejen til Adresse 2 over Adresse 1 er ikke eneste eller væsentligste adgangsvej til ejendommen eller nogen af dens lodder, (...)" og Taksationskommissionen herefter alligevel når frem til, at vejen er vigtig for Adresse 2 . Lars Langhoff anfører hertil at det ikke fremgår af lov om private fællesveje § 72, at der sondres mellem væsentlig og vigtighed.

Lars Langhoff anfører, at ejerne af Adresse 1 har en handicappet datter, som kræver fuldt opsyn og at det derfor er uhensigtsmæssigt af trafiksikkerhedsmæssige årsager at have en vej der passerer meget tæt forbi gårdspladsen – og særligt når dette sker med større køretøjer. Desuden, at der færdes ryttere på vejen, som både rider og trækker med heste, og at der fra udkørslen fra gårdspladsen ud på Adresse 1 er et meget dårligt udsyn og at der allerede har været trafikmæssigt farlige episoder. Bl.a. er ejernes hund blevet kørt ned.

Ejeren demonstrerer herefter med sin bil, hvordan det påvirker ejendommen og dens beboere når køretøjer passerer forbi på det stykke af fællesvejen, der ønskes nedlagt.

Lars Langhoff anfører, at ejerne er i gang med en ombygning på ejendommen og at dette blev igangsat i forbindelse med Horsens Kommunes afgørelse om at nedlægge vejen. Ejerne har ud fra disse forventninger udarbejdet skitse og projekteret tilbygningen. Der er heri ikke taget hensyn til vejen idet denne efter Horsens Kommunens afgørelse forventedes nedlagt.

Lars Langhoff anfører slutteligt, at der i forbindelse med Horsens Kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejen har været foretaget høring og at eneste indsigelse mod nedlæggelse af vejen er kommet fra ejeren af Adresse 2 .

Advokat Niels–Peter Andreasen har på vegne af ejeren af Adresse 2 fremsat påstand om, at Taksationskommissionens kendelse stadfæstes.

Til støtte for den nedlagte påstand gør Niels-Peter Andreasen følgende gældende:

Niels-Peter Andreasen anfører, at den private fællesvej altid har været brugt af beboerne på Adresse 2 . Desuden at vejen, indtil den blev spærret på baggrund af kommunens afgørelse, har været brugt af lastbiler i forbindelse med afhentning af korn og kartofler.

Niels-Peter Andreasen henviser til, at ejeren af Adresse 2 efter Vestre Landsrets afgørelse af 20. december 2012 har vundet hævd på retten til at bruge vejen og at det efter hans opfattelse herefter ikke er muligt for Horsens Kommunen at ændre eller ophæve hævden.

Niels-Peter Andreasen anfører, at det er korrekt når Taksationskommissionen i sin afgørelse nævner, at der er tale om et samlet vejforløb, hvorefter man ikke bør afskære en del af dette samlede vejnet og herudover, at det er umuligt for lastbiler at køre til og fra Adresse 2 uden adgang via Adresse 1 , idet at det ikke er muligt for større lastbiler at vende på Adresse 2 .

Niels-Peter Andreasen gør gældende, at det er af vigtighed for ejendommen, at man kan komme igennem via Adresse 1 – og særligt er det vigtigt for driften af jorden. Beboerne på Adresse 1

har haft kendskab til vejens anvendelse da de købte ejendommen i 2007 og at vejretten endda blev bekræftet af Vestre Landsret i 2012 og det undrer derfor, hvorfor det nu pludseligt kan være vigtigt at få nedlagt vejen

Niels-Peter Andreasen gør gældende, at det eneste Overtaksationskommissionen skal inddrage i vurderingen er, hvorvidt vejen er af vigtighed for ejendommen Adresse 2 og at der ikke er hjemmel til at inddrage andre hensyn.

Niels-Peter Andreasen anfører, at såfremt det besluttes, at vejen skal nedlægges, så vil dette være forbundet med udgifter for ejeren af Adresse 2 . Heriblandt vil der være udgifter til befæstning af vendeplads mv. som kan sikre fremtidige adgangsforhold for lastbiler og andre større køretøjer på ejendommen. Kun ved etablering af en vendeplads sikres det, at der er den fornødne vejadgang for lastbiler med sættevogn og hænger, da disse ellers er nødsaget til at bakke 0,5 km., hvilket ikke kan lade sig gøre for en lastbil med hænger og sættevogn. Desuden, at det fremgår af den indhentede ejendomsmæglererklæring, at ejendommen vil lide et værditab såfremt vejen nedlægges. Niels-Peter Andreasen gør hertil gældende, at det ikke kan være udslagsgivende, at det kun er nogle få gange om året, at der er behov for at lastbiler kan vende på ejendommen. Det er vigtigt for ejendommen, at der er denne adgang, og det er udelukkende dette forhold Overtaksationskommissionen skal inddrage i sin vurdering. Der er ikke nogen tvivl om, at der vil være et forpagtningstab forbundet med en forringelse af adgangsforholdene.

Niels-Peter Andreasen gør gældende, at det må være for egen risiko, at ejerne af Adresse 1 påbegynder projektering af om– og tilbygning idet vejadgangen for Adresse 2 hele tiden har været kendt.

Horsens Kommune har i tilknytning til sagens indbringelse for Overtaksationen fremsat følgende bemærkninger:

Horsens Kommunes repræsentant anførte, at Kommunen fastholder sin afgørelse af 25. marts 2019 om nedlæggelse af vejen. Repræsentanten anførte hertil, at Horsens Kommune altid kan træffe afgørelse om nedlæggelse af en privat fællesvej også i de sager, hvor en part ved dom har fået bekræftet sin vejret og at det i det hele taget er en grundlæggende forudsætning for at være part i en sag som denne, at man har en anerkendt ret til vejen.

Kommunens repræsentant anførte, at privatvejslovens § 91, stk. 3, ikke indeholder en henvisning til vejlovens § 110, og at der heller ikke i privatvejslovens § 76, stk. 2, er en henvisning til vejlovens § 110. Horsens Kommune finder herefter ikke at det er korrekt når Taksationskommissionen i sin kendelse henviser til vejlovens § 110 som hjemmel for afgørelsen om, at Horsens Kommune skal betale ejeren af Adresse 2 godtgørelse til advokatbistand. En sådan hjemmel eksisterer ikke. Kommunen mener heller ikke, at kommunen bør tilpligtes at betale omkostningerne i sagens behandling ved taksationsmyndighederne, idet kommunen ikke har rejst sagen, men blot har optrådt som "domstol" i sagen.

Overtaksationskommissionens bemærkninger og afgørelse

Overtaksationskommissionens formand tilkendegav, at han fandt det kritisabelt, at ejerne af ejendommen Adresse 1 ikke var blevet inddraget i taksationskommissionens behandling af sagen. Ejerne har en klar interesse i sagen og burde have været inddraget i overensstemmelse med forvaltningslovens bestemmelser om partshøring. Ejerne tilkendegav, at de ønskede sagen

realitetsbehandlet af overtaksationskommissionen, og kommissionen besluttede at følge dette ønske frem for at hjemvise sagen til fornyet behandling i taksationskommissionen.

Parterne fratrådte og overtaksationen har herefter afsagt følgende

Kendelse

Overtaksationskommissionen finder, at taksationskommissionens kendelse bør omgøres, således at kommunens godkendelse af nedlæggelsen af den omhandlede private fællesvej stadfæstes. Overtaksationskommissionen ophæver endvidere taksationskommissionen afgørelse med hensyn til betaling af godtgørelse for udgifter til advokatbistand.

Ejendommen Adresse 2 har vejret til den omhandlede private fællesvej. Det kan konstateres, at vejen ikke er eneste adgangsvej til ejendommen eller nogen af dens lodder. Spørgsmålet er herefter, om vejen er af en sådan vigtighed for ejendommen, at dette giver grundlag for at imødekomme ejernes indsigelse mod nedlæggelse af vejen, jf. lov om private fællesveje § 72, stk. 2, punkt 2.

Det skal ikke bestrides, at ejeren af Adresse 2 har en interesse i at benytte den pågældende vej, hvilket efter det oplyste bl.a. sker hyppigt i forbindelse med udøvelsen af hans erhverv som ansat elektriker og kørsel mellem hjem og arbejde. Det afgørende i relation til § 72, stk. 2, punkt 2. er imidlertid, om vejen er af vigtighed for ejendommen. Det må konstateres, at der er adgang til alle ejendommens jorder via adgangsvejen fra Adresse 2 , og denne adgangsvej er efter overtaksationskommissionens opfattelse fuldt tilstrækkelig som adgang til jorderne. Det eneste spørgsmål, der efter kommissionens opfattelse evt. kan give grundlag for at imødekomme ejerens indsigelse, er derfor, om det må lægges til grund, at det ikke er muligt at vende med store køretøjer på ejendommen, og om dette i givet fald indebærer en så stor byrde for ejendommens drift, at indsigelsen bør imødekommes.

At dømme efter de af kommunen fremlagte kørekurver og efter besigtigelsen af forholdene på ejendommen finder Overtaksationskommissionen, at det burde være muligt for en øvet chauffør at vende ved ejendommens bygninger, også med større køretøjer, uden at det vil være nødvendigt at etablere ny vendeplads. Hertil kommer, at det efter det oplyste kun er yderst sjældent, at behovet for vending er forekommet i praksis. Det har efter ejerens oplysninger især været tilfældet i forbindelse med afhentning af korn fra laden, hvilket vil sige et par transporter om året, hvis jorderne drives fra ejendommens bygninger. I de seneste fem år har jorderne været bortforpagtet, og spørgsmålet har derfor ikke været aktuelt i denne periode. Der er ikke fremlagt nogen oplysninger om eller dokumentation for, at nedlæggelsen af vejstykket og den faktiske afbrydelse af vejen efter kommunens beslutning herom, har vanskeliggjort bortforpagtningen af jorderne eller medført nogen reduktion i forpagtningsafgiften.

På denne baggrund finder overtaksationskommissionen ikke, at der er grundlag for at fastslå, at det omhandlede vejstykke er af en sådan vigtighed for ejendommen Adresse 2 , at ejerens indsigelse mod nedlæggelse af vejen bør imødekommes.

Det bemærkes, at det forhold, at ejeren har opnået vejretten ved hævd, jf. den fremlagte landsretsdom, ikke har betydning for vurderingen af spørgsmålet. Ved dommen fastslås det alene, at der er udøvet en sådan råden over vejen, at dette giver grundlag for en hævdvundet vejret. Det er en forudsætning for at gøre indsigelse efter § 72, stk. 2, punkt 2, at der eksisterer en vejret, men om denne vejret er opnået ved myndighedsbestemmelse, aftale, hævd eller på anden måde har ikke betydning for spørgsmålet om, hvorvidt vejen er af vigtighed i relation til § 72, stk. 2, punkt 2.

Med hensyn til spørgsmålet om godtgørelse af udgifter til sagkyndig bistand bemærkes, at der ikke i lov om private fællesveje er nogen henvisning til § 110 i lov om offentlige veje, og at der derfor ikke er nogen hjemmel til i en sag som denne at tilkende ejeren af Adresse 2 en sådan godtgørelse.

Med hensyn til omkostningerne ved taksationsmyndighedernes behandling af sagen har overtaksationskommissionen i henhold til § 76, stk. 2 i lov om private fællesveje besluttet, at disse omkostninger bør afholdes af kommunen. Kommissionen har herved taget hensyn til, at der har været rimelig grund til at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.

Herefter bestemmes:

Taksationskommissionens kendelse omgøres, således at kommunens godkendelse af nedlæggelsen af den omhandlede private fællesvej stadfæstes.

Overtaksationskommissionen ophæver taksationskommissionen afgørelse med hensyn til betaling af godtgørelse for udgifter til advokatbistand.

Omkostningerne ved taksationsmyndighedernes behandling af sagen betales af Horsens Kommune.

Denne afgørelse er truffet i henhold til § 91, stk. 2, nr. 3, jf. § 75, jf. § 72, stk. 2 og § 76, stk. 2 i lov om private fællesveje (lovbekg. Nr. 1234 af 11. november 2015)

Erling Christensen

Kaj Blom Johan Høi Kristensen

/Juridisk sekretær, Susanne Midtgaard Lykke, cand.jur.

Kendelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Evt. søgsmål ved domstolene skal anlægges mod modparten i sagen.

Udskriftens rigtighed bekræftes

Viborg, den 15. april 2021

Susanne Midtgaard Lykke